

Folketingets Ligestillingsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Ligestillingsudvalget har i brev af 24. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 18 (L28), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl(DF).

18. December 2015
Sagsnr. 2015 - 3191

Spørgsmål nr. 18:

”Ministeren bedes oversende en redegørelse om ligebehandlingsnævnets afgørelse i sagen vedrørende taxa-chaufføren, der fik erstatning efter at være blevet forbigået til en stilling, fordi han ikke ville give hånd til en kvindelig chef, samt svare på, om ministeren finder afgørelsen rimelig, og om ministeren agter at igangsætte ændringer i forhold til ligebehandlingsnævnets arbejde.”

Endeligt svar:

Ligebehandlingsnævnet har den 23. september 2015 truffet afgørelse i en sag om forskelsbehandling på grund af religion og etnicitet. Ligebehandlingsnævnet udtaler følgende i deres afgørelse af sagen:

”Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af religion og etnicitet på arbejdsmarkedet.

Det fremgår af forskelsbehandlingsloven, at en arbejdsgiver ikke må forskelsbehandle lønmodtagere eller ansøgere til ledige stillinger ved ansættelse, afskedigelse, forflyttelse, forfremmelse eller med hensyn til løn- og arbejdsvilkår.

Klager er ansat som taxichauffør for en vognmand, der kører for et taxiselskab.

Ligebehandlingsnævnet vurderer, at klager ved tilkendegivelse af interessen for specialopgaven kan sidestilles med en ansøger til en stilling i et ansættelsesforhold, der er omfattet af loven. Nævnet har i den vurdering inddraget det forhold, at klager i hverdagen modtager ordrer om kørsel fra indklagede, hvor klager repræsenterer indklagede udadtil, selvom klager optjener løn via sin vognmand. Lov om forbud mod forskelsbehandling finder derfor anvendelse.

Indklagede har som begrundelse for ikke at antage klager til specialopgaven blandt andet henvist til, at han ikke ville give hånd til kvindelige kunder.

Nævnet finder, at klager derved har påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at han har været udsat for indirekte forskelsbehandling på grund af religion.

Indklagede har ikke godtgjort et legitimt formål med kravet om at give hånd.

Klager får derfor medhold i klagen.”

Ligebehandlingsnævnet tilkendte derefter den pågældende klager en godtgørelse på 10.000 kr.

Jeg hverken kan eller må tage stilling til den konkrete sag, som Ligebehandlingsnævnet har truffet. Helt generelt kan jeg dog oplyse, at jeg mener, at det er problematisk, at man i dagens Danmark nægter at give hånd til kvinder – det gælder både i forbindelse med arbejde og i andre sammenhænge.

Et enstemmigt Folketing har nu vedtaget lovforslaget om at målrette Ligebehandlingsnævnets arbejde. Lovændringen træder i kraft den 1. januar 2016.

Jeg håber, at vi med lovændringen fremadrettet kommer til at se færre bagatelagte sager. Det er imidlertid ingen hemmelighed, at Venstre gerne havde set en yderligere stramning af reglerne, så der blev indført et gebyr for at klage til Ligebehandlingsnævnet, men det var der ikke bred opbakning til.

Den nye ordning skal evalueres om to år, hvor vi må se, om reglerne har haft den ønskede effekt. Venstre har i den forbindelse forbeholdt sig retten til at vende tilbage med et forslag om en gebyrordning.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen